RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 73.384 van 4 mei 1998
in de zaak A. 44.759/IX-500.

In zake : Carine CLOET,
wonende te SINT-ANDRIES-BRUGGE,
Koning Leopold III-laan 133

tegen :

de Regie der Posterijen, vertegenwoordigd door de Minister van Posterijen, Telefonie en Telegrafie, thans de POST.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Carine CLOET op 7 augustus 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing die haar werd meegedeeld met lijst 3.2.1.2-6 van 19 juni 1991 en die zij omschrijft als "het onrechtmatig toekennen van een voorlopige benuttiging, gevolgd door een overplaatsing, aan mevrouw PEDE M.";

Gelet op het arrest nr. 37.790 van 1 oktober 1991 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 11 januari 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoekster;

Gelet op de beschikking van 31 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Inspecteur-jurist L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster is, wanneer zij haar verzoekschrift indient, als eerste postontvanger titularis van een hulpdienst van 4 uur per dag in het kantoor St. Andries 1.

1.2. Met een nota van 24 oktober 1990 vraagt de directeur-generaal 4 aan de Algemene Directie 3 hem zo spoedig mogelijk een personeelslid van niveau 3 met de nodige praktische kennis om als dactylo te kunnen fungeren, ter beschikking te stellen ter vervanging van een personeelslid dat bij een andere algemene directie wordt tewerkgesteld.

1.3. Verzoekster dient op 19 november 1990 een aanvraag tot overplaatsing in naar een betrekking van onderpostontvanger bij de Algemene Directie 4.

1.4. Op 4 maart 1991 dient Monique PEDE een vraag tot overplaatsing in naar de Algemene Directie 4. Zij vermeldt dat zij kennis en een diploma van dactylo bezit.

1.5. Op 11 april 1991 stelt de algemeen beheerder aan de minister voor Monique PEDE voor een periode van zes maanden voorlopig aan te wijzen ("benuttigen" genoemd) bij de Algemene Directie 4, als dactylo.

1.6. De minister gaat daarmee op 4 juni 1991 akkoord, maar bepaalt dat deze voorlopige aanwijzing maar mag ingaan op 1 september 1991.

Zij wordt gepubliceerd bij lijst 3.2.1.2./6 van 19 juni 1991.

1.7. Op 20 juni 1991 tekent verzoekster bezwaar aan tegen de voorlopige aanwijzing van Monique PEDE, hierbij aanvoerend dat zij ook kandidaat was voor de betrekking bij de Algemene Directie 4 en dat zij volgens het jaarboek beter gerangschikt is voor die functie.

1.8. Het bezwaarschrift wordt door de Algemene Directie 3 op 2 juli 1991 verworpen om reden dat verzoekster zich nooit kandidaat heeft gesteld voor een dactylofunctie en dus op 24 oktober 1990, dit is ten tijde van de aanvraag van de Algemene Directie 4, niet in aanmerking kon komen voor de bedoelde benuttiging.

1.9. Verzoekster dient een nieuw bezwaar in op 10 juli 1991. Dit bezwaar wordt evenwel door de Algemene Directie 3 op 16 juli 1991 verworpen.

Een zelfde lot ondergaat een derde bezwaarschrift van verzoekster.

1.10. Op 5 augustus 1991 schrijft verzoekster tenslotte aan de verwerende partij dat zij bij haar standpunt blijft en dat zij verdere stappen zal ondernemen om recht te doen geschieden.

1.11. Verzoekster is met ingang van 1 oktober 1991 gemuteerd naar een volledige betrekking in het kantoor Brugge 7.

1.12. Uit de stukken die door de verwerende partij op 1 oktober 1993 werden overgemaakt blijkt dat Monique PEDE bij ministeriële beslissing van 18 mei 1992 definitief werd geaffecteerd op de betrekking bij de Algemene Directie 4 waarop ze sedert 1 oktober 1991 was benuttigd.

2. Over het voorwerp van het beroep.

Overwegende dat verzoekster de nietigverklaring vordert van "de aangevochten eenzijdige administratieve beslissing, namelijk het onrechtmatig toekennen van een voorlopige benuttiging, gevolgd door een overplaatsing, aan mevrouw PEDE M."; dat evenwel op het ogenblik dat de vordering werd ingediend, er nog geen sprake was van een overplaatsing, daar die pas tot stand kwam door de ministeriële beslissing van 18 mei 1992; dat het voorwerp van het beroep bijgevolg de ministeriële beslissing van 4 juni 1991 is waarbij Monique PEDE met ingang van 1 september 1991 voorlopig aangewezen ("benuttigd") wordt op de Algemene Directie 4 voor een periode van zes maanden;

3. Over de ontvankelijkheid.

Overwegende dat de bestreden beslissing een maatregel van tijdelijke aard is die ondertussen is gevolgd door een definitieve beslissing tot overplaatsing, met name door een ministerieel besluit van 18 mei 1992; dat verzoekster van die laatste beslissing kennis heeft gekregen ten laatste bij de betekening van het verslag van het bevoegde lid van het auditoraat; dat zij tegen die beslissing geen annulatieberoep heeft ingesteld, zodat die beslissing definitief is geworden; dat het ministerieel besluit van 14 mei 1980 tot vaststelling van de bepalingen van toepassing bij de Regie der Posterijen betreffende de overplaatsingen in de niveaus 2, 3 en 4 en de voorlopige benuttigingen niet bepaalt dat een overplaatsing moet worden voorafgegaan door een voorlopige aanwijzing; dat wat terzake is bepaald in het Reglement van het personeel der Posterijen niet kan worden ingeroepen, nu dat reglement slechts bestaande wettelijke of reglementaire bepalingen vermag te hernemen, maar geen nieuwe rechtsregels kan invoeren; dat de definitieve beslissing tot overplaatsing van Monique PEDE derhalve niet als een gevolgakte van de bestreden beslissing kan worden beschouwd; dat hieruit volgt dat verzoekster thans geen actueel belang meer heeft bij de aanvechting van de bestreden beslissing; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

<u>Artikel 2</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier mei 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **G. BAETEMAN.**